

عنوان مقاله:

کشت نهال در خط رطوبتی شنزارهای بحریه شهرستان امیدیه

محل انتشار:

اولین همایش ملی کاربرد علوم و فناوریهای نوین در کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمد رضاپور - کارشناس ارشد مدیریت مناطق بیابانی، کارشناس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان امیدیه

خلاصه مقاله:

جابه‌جایی ذرات شن در اثر وزش باد در مناطق بیابانی که بخش اعظمی از کشور ما را در بر می‌گیرد. همواره تهدیدی برای زیرساخت‌ها، تأسیسات مزارع، باغ‌ها و.. محسوب می‌گردد. از این رو مقابله با حرکت این ذرات که اصطلاحاً شن‌های روان نامیده شده‌اند و تثبیت آن‌ها به شیوه‌های مختلف از جمله نهال‌کاری، طی چند دهه مدنظر بوده است. شیوه مذکور در برخی از ناهمواری‌های شنی به دلیل سختی تردد ماشین‌آلات آبرسانی، کمبود منابع آب یا دوری آن‌ها، نبود آب با کیفیت مناسب و افزایش هزینه‌ها با محدودیت‌های مواجهه است اما ویژگی ساختاری تپه‌های ماسه‌ای در ارتباط با ذخیره آب و قواعد حاکم بر رفتار آب در بدنه آن‌ها امکان استقرار نهال را با رطوبت عمقی بدون عملیاتی آبیاری مطرح می‌سازد. به همین اساس، شیوه‌ای از کشت نهال تحت عنوان «کشت در خط رطوبتی» پیشنهاد گردید. خط رطوبتی آغاز عمقی از توده شنی بوده که موجودی رطوبت آن به دلیل مصون ماندن از تبخیر نسبت به لایه‌های بالاتر به مراتب بیشتر است. بررسی‌های دقیق بیان‌گر آن است که در صورت رعایت اصول کشت نهال و با کنترل دلایلی احتمالی خشک شدن نهال‌ها، درصد بالایی از زنده‌مانی به دست می‌آید. بر همین اساس از روش مذکور در سطوح وسیعتری استفاده شد و زنده‌مانی نهال‌ها در تمامی اعماق خط رطوبتی به میزان 100 درصد حاصل گردید.

کلمات کلیدی:

شن‌های روان، خط رطوبتی، کهور پاکستانی، بحریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/258962>

